

ŽUTI

Po nemškem izviroku K. Maya

Dan nato je bil dvanajsti hrib, obletnica boja ob Džali. Mamraš je pravil, da Bebehi vsako leto obišejo grobo svojih tovarishev. Lahko da so prišli tudi topot —.

Skratne previdnosti nam je bilo treba.

Do bojišča je bilo še dobre pol ure. Naročil sem Haddedinom, naj pridejo posamič in v daljših presledkih za meno, ter sam objezdil naprej. Tudi Halefovega sina sem pustil pri očetu, prenevorno je bilo za njega.

Pa zaenkrat je bila moja previdnost nepotrebna. Nikogar nismo srečali.

Ustavili smo se na mestu, kjer smo tistikrat počivali. Na naši desnici so šumeli valovi Džale, na levi se je dvigalo zmerno gricjevje, poraščeno z favorji, platanami, kostanjim in drugim listnatim drejem, pred nami pa se je očratal na modrem opoldanskem nebu ozek, skalnat greben z razklanimi vrhovimi, ki so bili podobni razvalinam starega gradu, — vse kakor tistega usodnega jesenskega dne, ki ga nikdar ne bom pozabil.

Moji bravci se še spominjajo, da sem tisto popoldne zapustil tabor in šel na lov, ker so nam pošle zaloge. Dobre pol ure sem krožil okoli skalnatih vrhov, pa nič mi ni prišlo pred oči. Vrnil sem se v dolino Džale, da še tam poskusim lovsko srečo.

In tedaj sem čul prvi strel. Pohitil sem v tabor. Mohammed Emin in njegovega sina ni bilo nikjer. Anglež mi je povedal, da sta šla na lov. Sile nemir se me je lotil, — spet sem čul strele, ostri glas pistole je jeknil. S pistolo se ne strelja na lov —. Napadli so nas —. Najbrž Bebehi —.

Ko vihra smo se podili po travnati ravnnini ob reki in zavili krog hriba. In v hipu smo bili na bojišče, takoj blizu in sredi boja, da smo koj lahko dosegli vmes.

Ob Džali je klečal trop kamel v travi, čreda konj se je pasla ob njih, zagnjen terwan je stal pri kamelih, ob skalah pa se je kakili šest do osem neznanih ljudi obupno borilo proti številni premoči Kurdov. Trdo pred nami je vihtel Amad el-Gandur puščino kopito v gneči napadalcev. In ob njegovih nogah je ležal Mohammed Emin — mrtve.

Pogled na mrtvega Haddedinja nas je razpalil v blazno jezo, ko slepi smo planili v boj.

Prvi je padel šejh Gazal Gajboja, navalil je na mene, Halef ga je ustrelil.

Nekdo je zabodel vranca v vrat, meni je veljalo. Prevrgel je in me pokopal pod seboj. Nezavesten sem obležal.

Še o mraku sem se spet zavedel. Sulica me je ranila pod klučnico, vse telo me je blelo od padca. Halef mi je pripovedoval, kaj se je zgodilo.

Dan pred nami se je utabobil više ob Džali bogat perzij-

ski plemenitaš Hasan Ardšir mirza. Političen begunec je bil, z ženo in sestro, s služabnikmi in bogatim tovorom, vsem svojim premoženjem, je bežal iz domovine, v Hadramautu v južni Arabiji se je mislil naseliti, prej pa še obiskati v Kerbeli grob Husain, šiitskega svetnika in verskega mučenca.

Za nami pa je prihitek prav tisti dan šejh Gazal Gaboja, ki ga je nesrečni Mohammed Emin v svoji otročji neprevnosti izpustil, da bi mene potolažil. Nad štrideset ljudi je imel s seboj. Napadli so Perza, Mohammed Emin je čul strele, prihitek in planil nad Kurde. Pa krogla ga je zadela v čelo. Z življenjem je plačal svojo neprivednost in svoje trmo. Da ni izpustil šejha Gazala Gaboja, bi Bebehi ne bili prišli za nami in kdo ve, kdo bi bila tistitren krenila pot mojega življenja.

Cudno razburjenje se je ločevalo Amad el-Gandurja in njegovih Haddedinov, ko smo se bližali mestu, kjer je padel njihov šejh. Tudi sam sem bil ves spremenjen in nemiren, posejšči, ker sem slutil, da so skoraj gotovo Bebehi v bližini. Ali bo kraj Mohammed Eminove smrti iznova usoden

in da se je očratal na modrem opoldanskem nebu ozek, skalnat greben z razklanimi vrhovimi, ki so bili podobni razvalinam starega gradu, — vse kakor tistega usodnega jesenskega dne, ki ga nikdar ne bom pozabil.

Moji bravci se še spominjajo, da sem tisto popoldne zapustil tabor in šel na lov, ker so nam pošle zaloge. Dobre pol ure sem krožil okoli skalnatih vrhov, pa nič mi ni prišlo pred oči. Vrnil sem se v dolino Džale, da še tam poskusim lovsko srečo.

In tedaj sem čul prvi strel. Pohitil sem v tabor. Mohammed Emin in njegovega sina ni bilo nikjer. Anglež mi je povedal, da sta šla na lov. Sile nemir se me je lotil, — spet sem čul strele, ostri glas pistole je jeknil. S pistolo se ne strelja na lov —. Napadli so nas —. Najbrž Bebehi —.

Ko vihra smo se podili po travnati ravnnini ob reki in zavili krog hriba. In v hipu smo bili na bojišče, takoj blizu in sredi boja, da smo koj lahko dosegli vmes.

Ob Džali je klečal trop kamel v travi, čreda konj se je pasla ob njih, zagnjen terwan je stal pri kamelih, ob skalah pa se je kakili šest do osem neznanih ljudi obupno borilo proti številni premoči Kurdov. Trdo pred nami je vihtel Amad el-Gandur puščino kopito v gneči napadalcev. In ob njegovih nogah je ležal Mohammed Emin — mrtve.

Pogled na mrtvega Haddedinja nas je razpalil v blazno jezo, ko slepi smo planili v boj.

Prvi je padel šejh Gazal Gajboja, navalil je na mene, Halef ga je ustrelil.

Nekdo je zabodel vranca v vrat, meni je veljalo. Prevrgel je in me pokopal pod seboj. Nezavesten sem obležal.

Še o mraku sem se spet zavedel. Sulica me je ranila pod klučnico, vse telo me je blelo od padca. Halef mi je pripovedoval, kaj se je zgodilo.

Dan pred nami se je utabobil više ob Džali bogat perzij-

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Cerkev se tudi odlikuje z lepimi freskami, ki so delo Janeza Šubica. Na banjamet svodu v prezbiteriju so v posameznih sossodnicnih slikah, ki predstavljajo Marijino Oznanjenje, njeni Obiskovanje pri teti Elizabeti, Marijino smrt in njen veličastno Vnebovzetje. V poslovih med sossodnicami so štirje Evangelisti ter osem angeljev. Na sredi v medaljonu je Bog Oče. Ornamentika v cerkvi je od J. Wolfa. Nad glavnim vratom v cerkev je kor z orglami ter tremi kipi angeljev; na lev strani kora je prostor za pevce, na desni za drugo občinstvo. Cerkev je tlakana z kamnitimi ploščami, ter je v njej več spovednic. Gleda prostora nadkriljuje župno cerkev sv. Vida.

Omeniti je še dva svečnika z očesom, nosom in ušesom, ki ju drže orlovi kremlji. Ta dva svečnika sta vsak na eni strani stene blizu glavnega oltarja. V zvezi s temi svečniki se pripremata, da je neki kmet iz Rakitne peljal s konji voz drv iz gozda. Na slabih gozdni poti se mu voz prevrne. Mož ves togočen na takoj neprjetno nezgodno kolne, ter kliče na pomoč hudobca, ki res pride oblečen kot lovec. Na vprašanje kaj želi, mu kmet pokaže prevrnjen voz drv ter pravi: "Ce si hudič, pomagaj!" Hudobec je prijet na voz ter ga postavljal v lahko kot bi postavljal kak škophik. Za to pomoč je potem hudobec zahteval dušo, katero mu je kmet, ne zavedajoč se svojega strašnega čina, tudi obljubil. Pri tem sta tudi dogovorila kdaj pride hudobec ponjo. Ko je mož po tej dokaj čudni in pa strašni kupčiji pričel razmišljati, se ga je polnila velika skrb, ki se je z dnem večala. Končno je vse to zavral svoji ženi, ki je mož takoj nasvetovala, da gre na Žalostno goro, kjer mu bo Marija Sedem Žalosti izprosila potrebnih milosti, da bo oproščen te strašne pogodbe. Mož je ženo končno res ubogal in žena ni imela malo posla, da je mož srečno pripravila na Žalostno goro, kjer je mož zopet dobil svoj dušni mir, prejel sv. zakramente, ter se ves mirem vrnil domov. V zahvalo za to dobljeno milost je družina poklonila Marijinemu svetištu na Žalostni gori ta dva čudna svečnika, ki se ju vidi še danes.

Na Žalostni gori je pel svojo novo mašo vsem znani ameriški misijonar p. Kazimir Zakrajšek, vulgo Kovačev iz Preserja. To je bil za Žalostno goro, kot za vso župnijo izreden dogodek, katerega se še danes spominjam, dasi mi je bilo tedaj 10 let, ko sem gledal slavnost ter hodil po griču Žalostne goro, ki je bil ves okrašen s posonskimi mlaji in slavoloki, ki so stali v počast novomašniku, ter proslavljali ta veliki dogodek. Pri tej slavnosti je sodelovala vsa preserska župnija, zlasti pa še Prevaljčanje, ki so še stigli z vikitimi smrekami in jelkami, da často okrasijo grič z posonskimi mlaji. Skoro vse prevajalski gozdi so bili zastopani z njimi: od Brnce, preko Plata, Orešča, Srobotnika in Kafra. Na Prevalju je bilo tedaj žegnanje: Jakobova nedelja in s tem združena še nova maša, ki je bila krona vseh raznih slovesnosti, ki so se vrstile prej in pozneje. Morda Žalostna gora še ni bila tako okrašena od tedaj, ko je prišel tja goriški nadškof, da je slovensko posvetil glavni oltar in morda še tudi tedaj, ko so pripeljali sem telesne ostatke sv. Jurija.

Ker so se ob raznih shodi in slovesnostih nudile ljudem in sestih kraj takoj prikupljiv, cerkev sama pa zelo privlačna, je prihajalo na Žalostno goro često veliko število romarjev in drugih pobožnih obiskovalcev, da so se tu navdušili, duševno okrepljali in na prijaznem griču, razgledali po okolico itd. Proti večeru pa so se vrnili nazaj v Ljubljano. Izmed izletnikov iz Ljubljane so bili zelo odlični farani sv. Jakoba, katere je gotovo vsako leto enkrat pripeljal na Žalostno goro pokojni šentjakobski župnik prelat Janez Rozman, ki je imel ob tej priliki slavnostno pridigo, v kateri je slavil pre-

blaženo Devico Marijo, ter pred njenim oltarjem opravil slovesno sv. mašo, pri kateri je prosil Žalostno Mater božjo pomoč za njegove farane ter jih izročil njenemu varstvu.

Ob takih prilikah smo šli k maši na Žalostno goro rajši kot v Preser. Večkrat se je pripravilo, ko smo bili že na pol pota k sv. Vidu, pa nas je iznenadil zlostnogorski veliki zvon. "Ljubljjančanje so prišli na goru," smo vzkliknili, se obrnili nazaj ter jo ubrali na Žalostno goro. Otroci smo jo ubrali kar preko njiv krompirja in drugih sadežev, samo da smo bili prej gori ter se nam je zelo dobro delalo, da smo bili zopet na griču in pa da ni bilo treba hoditi v Preserje. Ob takih prilikah je bila Žalostna goro rajši kot v Preser. Večkrat se je pripravilo, ko smo bili že na pol pota k sv. Vidu, pa nas je iznenadil zlostnogorski veliki zvon. "Ljubljjančanje so prišli na goru," smo vzkliknili, se obrnili nazaj ter jo ubrali na Žalostno goro. Otroci smo jo ubrali kar preko njiv krompirja in drugih sadežev, samo da smo bili prej gori ter se nam je zelo dobro delalo, da smo bili zopet na griču in pa da ni bilo treba hoditi v Preserje. Ob takih prilikah je bila Žalostna goro rajši kot v Preser. Večkrat se je pripravilo, ko smo bili že na pol pota k sv. Vidu, pa nas je iznenadil zlostnogorski veliki zvon. "Ljubljjančanje so prišli na goru," smo vzkliknili, se obrnili nazaj ter jo ubrali na Žalostno goro. Otroci smo jo ubrali kar preko njiv krompirja in drugih sadežev, samo da smo bili prej gori ter se nam je zelo dobro delalo, da smo bili zopet na griču in pa da ni bilo treba hoditi v Preserje. Ob takih prilikah je bila Žalostna goro rajši kot v Preser. Večkrat se je pripravilo, ko smo bili že na pol pota k sv. Vidu, pa nas je iznenadil zlostnogorski veliki zvon. "Ljubljjančanje so prišli na goru," smo vzkliknili, se obrnili nazaj ter jo ubrali na Žalostno goro. Otroci smo jo ubrali kar preko njiv krompirja in drugih sadežev, samo da smo bili prej gori ter se nam je zelo dobro delalo, da smo bili zopet na griču in pa da ni bilo treba hoditi v Preserje. Ob takih prilikah je bila Žalostna goro rajši kot v Preser. Večkrat se je pripravilo, ko smo bili že na pol pota k sv. Vidu, pa nas je iznenadil zlostnogorski veliki zvon. "Ljubljjančanje so prišli na goru," smo vzkliknili, se obrnili nazaj ter jo ubrali na Žalostno goro. Otroci smo jo ubrali kar preko njiv krompirja in drugih sadežev, samo da smo bili prej gori ter se nam je zelo dobro delalo, da smo bili zopet na griču in pa da ni bilo treba hoditi v Preserje. Ob takih prilikah je bila Žalostna goro rajši kot v Preser. Večkrat se je pripravilo, ko smo bili že na pol pota k sv. Vidu, pa nas je iznenadil zlostnogorski veliki zvon. "Ljubljjančanje so prišli na goru," smo vzkliknili, se obrnili nazaj ter jo ubrali na Žalostno goro. Otroci smo jo ubrali kar preko njiv krompirja in drugih sadežev, samo da smo bili prej gori ter se nam je zelo dobro delalo, da smo bili zopet na griču in pa da ni bilo treba hoditi v Preserje. Ob takih prilikah je bila Žalostna goro rajši kot v Preser. Večkrat se je pripravilo, ko smo bili že na pol pota k sv. Vidu, pa nas je iznenadil zlostnogorski veliki zvon. "Ljubljjančanje so prišli na goru," smo vzkliknili, se obrnili nazaj ter jo ubrali na Žalostno goro. Otroci smo jo ubrali kar preko njiv krompirja in drugih sadežev, samo da smo bili prej gori ter se nam je zelo dobro delalo, da smo bili zopet na griču in pa da ni bilo treba hoditi v Preserje. Ob takih prilikah je bila Žalostna goro rajši kot v Preser. Večkrat se je pripravilo, ko smo bili že na pol pota k sv. Vidu, pa nas je iznenadil zlostnogorski veliki zvon. "Ljubljjančanje so prišli na goru," smo vzkliknili, se obrnili nazaj ter jo ubrali na Žalostno goro. Otroci smo jo ubrali kar preko njiv krompirja in drugih sadežev, samo da smo bili prej gori ter se nam je zelo dobro delalo, da smo bili zopet na griču in pa da ni bilo treba hoditi v Preserje. Ob takih prilikah je bila Žalostna goro rajši kot v Preser. Večkrat se je pripravilo, ko smo bili že na pol pota k sv. Vidu, pa nas je iznenadil zlostnogorski veliki zvon. "Ljubljjančanje so prišli na goru," smo vzkliknili, se obrnili nazaj ter jo ubrali na Žalostno goro. Otroci smo jo ubrali kar preko njiv krompirja in drugih sadežev, samo da smo bili prej gori ter se nam je zelo dobro delalo, da smo bili zopet na griču in pa da ni bilo treba hoditi v Preserje. Ob takih prilikah je bila Žalostna goro rajši kot v Preser. Večkrat se je pripravilo, ko smo bili že na pol pota k sv. Vidu, pa nas je iznenadil zlostnogorski veliki zvon. "Ljubljjančanje so prišli na goru," smo vzkliknili, se obrnili nazaj ter jo ubrali na Žalostno goro. Otroci smo jo ubrali kar preko njiv krompirja in drugih sadežev, samo da smo bili prej gori ter se nam je zelo dobro delalo, da smo bili zopet na griču in pa da ni bilo treba hoditi v Preserje. Ob takih prilikah je bila Žalostna goro rajši kot v Preser. Večkrat se je pripravilo, ko smo bili že na pol pota k sv. Vidu, pa nas je iznenadil zlostnogorski veliki zvon. "Ljubljjančanje so prišli na goru," smo vzkliknili, se obrnili nazaj ter jo ubrali na Žalostno goro. Otroci smo jo ubrali kar preko njiv krompirja in drugih sadežev, samo da smo bili prej gori ter se nam je zelo dobro delalo, da smo bili zopet na griču in pa da ni bilo treba hoditi v Preserje. Ob takih prilikah je bila Žalostna goro rajši kot v Preser. Večkrat se je pripravilo, ko smo bili že na pol pota k sv. Vidu, pa nas je iznenadil zlostnogorski veliki zvon. "Ljubljjančanje so prišli na goru," smo vzkliknili, se obrnili nazaj ter jo ubrali na Žalostno goro. Otroci smo jo ubrali kar preko njiv krompirja in drugih sadežev, samo da smo bili prej gori ter se nam je zelo dobro delalo, da smo bili zopet na griču in pa da ni bilo treba hoditi v Preserje. Ob takih prilikah je bila Žalostna goro rajši kot v Preser. Večkrat se je pripravilo, ko smo bili že na pol pota k sv. Vidu, pa nas je iznenadil zlostnogorski veliki zvon. "Ljubljjančanje so prišli na goru," smo vzkliknili, se obrnili nazaj ter jo ubrali na Žalostno goro. Otroci smo jo ubrali kar preko njiv krompirja in drugih sadežev, samo da smo bili prej gori ter se nam je zelo dobro delalo, da smo bili zopet na griču in pa da ni bilo treba hoditi v Preserje. Ob takih prilikah je bila Žalostna goro rajši kot v Preser. Večkrat se je pripravilo, ko smo bili že na pol pota k sv. Vidu, pa nas je iznenadil zlostnogorski veliki zvon. "Ljubljjančanje so prišli na goru," smo vzkliknili, se obrnili nazaj ter jo ubrali na Žalostno goro. Otroci smo jo ubrali kar preko njiv krompirja in drugih sadežev, samo da smo bili prej gori ter se nam je zelo dobro delalo, da smo bili zopet na griču in pa da ni bilo treba hoditi v Preserje. Ob takih prilikah je bila Žalostna goro rajši kot v Preser. Večkrat se je pripravilo, ko smo bili že na pol pota k sv. Vidu, pa nas je iznenadil zlostnogorski veliki zvon. "Ljubljjančanje so prišli na goru," smo vzkliknili, se obrnili nazaj ter jo ubrali na Žalostno goro. Otroci smo jo ubrali kar preko njiv krompirja in drugih sadežev, samo da smo bili prej gori ter se nam je zelo dobro delalo, da smo bili zopet na griču in pa da ni bilo treba hoditi v Preserje. Ob takih prilikah je bila Žalostna goro rajši kot v Preser. Večkrat se je pripravilo, ko smo bili že na pol pota k sv. Vidu, pa nas je iznenadil zlostnogorski veliki zvon. "Ljubljjančanje so prišli na goru," smo vzkliknili, se obrnili nazaj ter jo ubrali na Žalostno goro. Otroci smo jo ubrali kar preko njiv krompirja in drugih sadežev, samo da smo bili prej gori ter se nam je zelo dobro delalo, da smo bili zopet na griču in pa da ni bilo treba hoditi v Preserje. Ob takih prilikah je bila Žalostna goro rajši kot v Preser. Večkrat se je pripravilo, ko smo bili že na pol

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

—Prisegam! — reče on.

—Postani poštelnik človek in veruj besedam preroka, — tako boš spoštoval moj spomin!

—Ne smeš umriti! — zavpije je on brezupno. — Ozdravela boš!

Poljubi jo na usta in občuti, kako mu je vrnila poljub.

Njihova usta so se strnila v zadnjem poljubu.

Njene roke omahnejo — Kara Ahmed je držal mrliča v svojem naročju.

—Umrla je, — reče mati Ana. — Naj počiva v miru! Položi mrliča na blazine, Ahmed!

—Mrliča? — zavpije on. — Ko sem odšel, je bila mrtva a sedaj, — sedaj ko si ti prisla, je oživel! — Glej, glej, jaz jo poljubljam!

V tem treutku pa on zavpije in skoči.

—Mrzla je! — zavpije on. — Mrzla so njena usta! — Moja žena — čuj me! Ha, njeni oči — steklene so! Mrtva je!

—Bog jo je rešil vsega trpljenja, reče nežno mati Ana. — Ali si slišal, kaj je zahtevala od tebe, Ahmed? Ali hočeš izpolniti njen zadnjo želenjo? Hočeš li živeti pošteno življenje?

—Hoče!

—Potem se odreči svoji četrti. Daj svojim ljudjem svobodo in vrni se na svoj dom!

—Da se vrnem? Kdo me bo sprejel? Ali ni moja glava že ocenjena. Vsakdo me sme ubiti!

—Ostani tu! Rusija je velika. — Našel boš mesto, kjer boš lahko v miru živel. — Prisezi mi, da ne boš nikdar več prelival človeške krvi!

Kara Ahmed je hotel odgovoriti, ali v istem trenutku dvigne začudeno in iznenadeno svojo glavo.

Iz daljave se je zasišla tromba. Vojska je bila, katero je predstojnica poklicala, da brani samostan.

—To so vojaki! — zavpije Kara Ahmed. — Prišli so, da se z nami bore. A mi jih hočemo dostojočno pričakati!

Predstojnica pobledi.

—Za pet ran Kristusovih! — zavpije ona. — Ali hočeš tako hitro zavreči svojo prisojgo? Ali hočeš zopet prelivati kri?

—Ali naj se dam ujeti? Ne, nastopiti hočem kakor pošten sovražnik! To ne pomeni ubiati, nego boriti se!

—Ne bo ti koristilo, Ahmed! Zmagali te bodo in smrt ti je zagotovljena!

—Nje se ne bojim! — odvrne drznji hajduk. — Ako padem noč, združil se bom z rožo od Teherana.

V tem prihite njegovi ljudje.

—Kapetan, vojaki se bližajo. Moramo se pripraviti na boj!

Z grozo je gledala prejšnja predstojnica puške, revolvore in bodala v njihovih rokah.

Kara Ahmed se zravnal. Oči se mu zasvetijo.

ST. VITUS HOLY NAME Weekly Review

JOHN NAME NEWS
Last day's group Communion was well attended. Several hundred including the Junior Society were present. New officers of the Society were installed at the breakfast meeting.

Tuesday evening the new board held its first meeting with the out-

MINSTREL SHOW

Many of the Senior Holy Name members have been wondering why all the apparently undue activity in the ranks of the Juniors. Well, the boys have been going places the past year and intend to start the new year with a bang.

The forementioned "bang" is in reference to the Minstrel Show that will be held January 29 at the school hall. Undoubtedly the show will be a great success with such an able promoter as Whitey Persin. The producers will be Bill Arnold and Pat Tambascio, who are oldtimers as far as minstrel shows go. The idea of a minstrel show was first hatched in the brain of the Benedictine prodigy, Tony Orehek, who one identifies as the enthusiastic and fiery Juniors' proxy.

Let's all be out to the show the 29th of January and give the boys a big hand.

ST. VITUS SENIORS

WIN TWO

The St. Vitus Srs. emerged victorious twice in the CYO League this week. In the first game they trounced the St. Paul Croatian quintet by the amazing score of 62 to 24. The team really was hot that night All the St. Vitus players figured in the scoring but the honors of the evening went to "Pinky" Prebil who scored 33 points. He made 16 baskets and one foul. That might be some sort of a record in the CYO League.

The other game of the week was a different kind of contest. This game really was a battle, but the St. Vitus Srs. managed to eke out a hard earned victory. This was against St. Jerome's and the final score was 30 to 28. This game was not so good if a man had a weak heart. This writer almost passed out in the last minute of play when the strong St. Jerome's bombarded our basket but to no avail.

Kara Ahmed povesi oči.

—Pusti me, svetnica! — reče on. — Vsaka minuta je draga, ki jo izgubimo! Poglej moje ljudi, kako jim oddločnost in želja po boju seva iz oči! Ni mi mogoče, da preprečim bitko!

—Ničesar ni nemogoče! — odvrne redovnica in se dostojanstveno vzravna. — Pusti me, naj grem k njim, k vojakom. Govoriti hočem z njimi!

—Govoriti hočem s poveljniškim in jaz ti obljudljam, da bodo z vami v ječi obzirni!

—V ječi? — vpraša Ahmed in zgrabi čvrsteje za svoje oči. — Ali moreš ujeti orla, ki leti nad najvišjo goro? Kara Ahmeda se ne more zvezati z verigo!

—Ne, naj raje leži moje telo na teh skalah, nego da postanem ujetnik teh vojakov. In moji ljudje mislijo isto kakor jaz! — —

—Ali je tako, ljudje? Pozejte mi, kaj hočete, smrt ali ječ?

—Smrt! — odgovori enoglasno trideset grl.

—Naprej torej v smrt! — vzklikne Kara Ahmed in odrije predstojnico. — V smrt, prijatelji!

—V smrt! — zamolklo odgovore njegovi tovariši in odločno poletijo za hrabrim svetim poveljnikom.

Zalostna poroka

V hiši bankirja Jagodkina se je slavila poroka.

To je bilo zadosti, da je bil celi Petrograd na nogah.

Zanimanje za to poroko je bilo tem večje, ker se je vedelo, da se mlada bankirjeva hči poroči s svojim stricem, ki je bil že star gospod.

Ljudje so pripravovali, da je bilo med bratoma vedno sovraščino in to zato, ker je brat šel za igralca.

—Zdi se, da ni napravil nobene karijere — so govorili ljudje, — ker se je kot siromak vrnil v Petrograd in živel od milosti, ki mu jo je dalj brat.

—Popolnoma je bil propadel, — so govorili oni, ki so igralca od preje poznavali.

(Dalje prihodnjic)

JOHN NAME NEWS
Last day's group Communion was well attended. Several hundred including the Junior Society were present. New officers of the Society were installed at the breakfast meeting.

Tuesday evening the new board held its first meeting with the out-

going officers . . . Plans for the new year were discussed, foremost was Monte Carlo night . . . Monday evening some 30 Holy Namers visited County Jail. Details on the trip will be found in the next issue . . . New correspondents will send in material for the next issue. Watch for it.

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

INSURED

SAFETY FOR YOUR SAVINGS

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVE. WE. 5670

</div